

Йордан П. Йорданов - за червено вино, Георги Х. Чаракчиев - за кашкавал, фабриката на Калов-Атанасов - за вълнени платове, Иван П. Загорски - за вълнени платове и плетева, фабриката на Димитър Саръиванов - за вълнени платове, Васил Иванов - за дърводелски изделия, Георги Добрев Макасчиев - за капсулна пушка и Димитър Кукумявков - за златарски изделия; от Котел: Христо Балабанов - за килими⁸¹.

Със сребърен медал са наградени 35 човека. От тях 21 са от Сливен и околията. /обр. 2, 3 /, 9 от Ямбол и околията, двама от Котел, двама от Елховска околия и един от Тополовградска околия. С бронзов медал са наградени 46 души. От Сливенска околия са 28 човека, Ямболска - 10 човека, Котел - 3, Елховска околия - 4 и Тополовградска - 1. На петима души от Сливен и един от с. Лесово, Елховска околия, са дадени по два медала: от Сливен на Георги Чаракчиев - почетен диплом за тютюн и златен медал за кашкавал, братя Калови - два златни медала за вълнени платове и за бяло и червено вино, Васил Илиев - златен медал за дърводелски изделия и бронзов за механическа бутилка, Димитър Коларов - сребърен за дрехи и бронзов за брашно, Киро Пантофчиев - сребърен за печка за готвене, бронзов за вършачка; от с.Лесово, Елховска околия - Георги Караджов - два бронзови медала за пшеница и чифт биволи.⁸²

Значително въздействие за развитието на икономиката в Сливенски окръг оказват Първото земеделско-промишлено изложение и Първият земеделско-промишлен събор. Те дават отражение най-вече върху развитието на традиционното вълнено текстилно тъкачество в Сливен и Котел. За това помагат препоръките, изложени в резолюцията на събора, възприети от държавната власт и създаване от нейна страна на системни мероприятия за насърчаване развитието на икономиката. През декември 1894 г. излиза и първият закон за насърчаване на местната индустрия. Сливенските фабриканти се възползват от този закон и в следващите години техните предприятия увеличават и усъвършенстват своето производство, като въвеждат нови предачни машини, заместват дървените тъкачни станове с механични. Постигание в това отношение имат и плетачните фабрики на Иван Задгорски и Христо Бушев. Текстилните фабриканти търсят нови външни пазари за популяризиране на своите стоки. За това особено помагат международните изложения, на които те активно участват, и изделията им получават висока оценка. Удостоени са с престижни награди на международните изложения в Чикаго през 1893 г., в Анверс /Белгия/ 1894 г., в Сен Луи - 1904, на Лиежкото през 1905,